

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Naprej«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglaš: prostor 1×87 mm 1 Din
Malloglaš: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste

1-20. Vodstvo društva
Ilovske knjižnice
Ljubljani

Naslovo Socialistične stranke Jugoslavije.

Zakaj pišem v »Naprej«?

Po programu in pravilniku naše stranke, ki sta bila sprejeta z večino, ima vsak član pravico javno kritizirati voditelje, če se pregrešijo proti socialističnemu programu in škodujejo ugledu socialističnega gibanja. To poprej ni bilo mogoče.

Sodrug, to lahko vidite, da je to prav, ker se po tem načelu v stranki ne more zarediti mrčes a la Kristan. Saj jaz se tudi ne strinjam z Bernotom, kadar piše kilometerske odgovore o jelu in kajenju, ker to ne spada v socialistični list; dam mu pa v ostalem prav, ker on je bil prvi, ki je začel razkrinkavati lumparijo naših voditeljev. Pravilno je, da mi člani vse vemo, ne pa da nosijo »višji« sodrugi gnobilo tajno pod klobukom. Zlasti pa mi ugaja Bernot, ker vam hoče pokazati, kako se izvršujejo zakoni, katere sami sprejememo. To je največ za socialista. Ker če svojo lastno pogodbo prelomiš, nimaš pravice nikjer drugje red delati kakor pri kapitalistih.

Čudno se mi zdi, da s. Bernot sploh živi, ker streljate iz vseh kalibrov nanj. Pa zakaj mu nič ne morete? Ker nima masla na glavi kakor ljudje pri struji generalov. Ni čudno, da je »Naprej« dosedaj toliko osebno pisal, kar se res vsakomur strašno zdi, pa če dobro premislimo, drugače ni bilo mogoče. In tudi to je res. več sodrugov skupaj bo več skupaj spravilo nego en sam. Upam, da bo sedaj bolje, ker tega osebnega prepira je že dovolj. Apeliram na s. Bernota in na vse druge sodruga naj, kolikor je mogoče, nikar tako ostro in po imenih ne pišejo.

Zlasti pa apeliram na sodruga, ki strokovne članke pišejo, naj se v strokovne zadeve ne vmešavajo politično in osebno. To ni prava taktika za izboljšanje organizacije. O strokovnem gibanju pišite to, kako bi se delavstvo v njem združilo, kako si bo priborilo boljše kosček kruha in skrajšalo delo na 8 ur. Sodrug, pogledajte malo v svet, kaj tam socializem zahteva, pa boste takoj drugačne članke pisali, v katerih bodo kalibri obrnjeni na buržuje, ne pa na nas same.

Vsem, ki vsaj malo socialistično mislijo, bliščem: čitajte, učite se ter pišite o vsaki najmanjši stvari, ki bi bila zmožna izboljšati to našo zmešnjavo! Če bi vsakdo tako delal, bo »Naprej« čisto drugače izgledal, tako da ga bo vsak rad čital. In Bernot ne bi imel potem toliko prostora za svoje dolge odgovore!

Vsak lahko napiše svoje prosto mišljenje, ker imamo sedaj časopis, ki res vse pravilno objavi, kar zahtevaš, pa čeprav čez odgovornega urednika udrihaš. Poprej je romal takšen članek takoj v kako košaro za papir.

Veliko je naših sodrugov, ki imajo zelo dobre misli, kako bi se vsa ta zmešnjava poravnala. Pa rajši vse tajno zadržijo, ker si ne upajo govoriti. To delajo zato, ker niso dobri govorniki in jih takoj kak »višji« sodrug zavrže, ki misli, da ima on vse prav. Sodrug, to ni pravilno zadržati svoje dobre misli, ker bi se dalo po njih veliko debatirati in izboljšati vsak nered. Če nisi govornik, pa napiši svojo misel na listek in ga pošlji uredništvu.

Urednik te bo že razumel, in če bo kakšna napaka jo bo popravil. To je njegova dolžnost. In če tega ne stori, je tvoja dolžnost, da se javno pritožiš.

Še manj pravilno kakor če ti urednik dopis v koš vrže, je pa to, če hoče dober govornik vse omalovaževati, kar misli, da ni prav. Mogoče tak govornik sam ne ve, da je on samo dober govornik, šola njegova pa je za socializem slaba.

Kakor kdo kako dobro misel izgovori, pa ne more po par besedah naprej. To je vse krivda naših sodrugov, ki se prepirajo, namesto da bi nas učili in učili. Sodrug, ali se še kaj spominjate, kolikokrat sem v Celju predlagal, da se naj uvedejo govorniške šole? Predlog je bil sprejet, a izvršil se ni. [Prekleti egoizem, ki še tako močno vlada med ljudstvom po vsem svetu!] Tako se je zgodilo že z mnogimi predlogi, ki so bili v Celju sprejeti. Navajam n. pr. Delavski dom, ki ga mujno potrebujemo. Vse je bilo v redu in sprejeto. Za prvi kamen je dal vsakdo 1—2 Din, Sedaj je pa zopet vse zaspalo!

Ko sem bil med vami, sem se trudil na sejah, shodih, diskusijah, konferencah in kongresih vse dobro razumeti in zasledovati delo vseh funkcionarjev. Kar so govorniki govorili sem si notiral ter v prostem času nadaljeval svoje misli in vsako reč desetkrat premislil, da sem si bil o marsičem nazadnje gotovo bolj na jasnem nego govornik sam. V debato sem se malo spuščal. Zakaj? Tudi to povem: Krivda je bila mnogokrat na govornikih, ki so se vmešavali med moje razlaganje, kakor da bi jaz sploh ne vedel, kaj govorim. Pri nas je že taka navada, Pa to moram zavračati, ker še noben človek ni bil na svetu, ki bi vse sam vedel. Še sam Kristus se je včasih zmotil, tako, da ni mogel vsem ustreči. Pravilno bo le tisto, kar bo dobro predebatirano ter z večino sprejeto. Govorniki tjavendan je lahko.

Spominjam se, kako sem na neki seji govoril nekaj o naši bodočnosti, pa mi neki »višji« sodrug seže v besedo: Za 100 let naprej ni treba misliti. — To sem si zapisal v srce, to namreč, kakšni so nekateri učitelji socializma, ki postavljajo granice kako daleč sme kak socialistični rekrut misliti! In taka omejevanja niso pravilna. Sodrug, ki ste učitelji socializma, ali razumete, zakaj pojemo v naših pesmih vedno: naprej, naprej! To je socializem, ki raste izpod zemlje do svežega zraka, iz korenin do cvetja. Torej do cvetja! Ali že kje cveti? Dosedaj še nikjer, samo malo sence daje ljudstvu, le to je žalostno, da 80% ljudstva ne ve, odkod prihaja ta sveži zrak, ki ozdravlja vso človeško družbo. Socializem pa bo šele čez 100 let prav cvetel.

Slabi so tisti učitelji socializma, ki gledajo samo za današnji dan, Ali ni v marksizmu rečeno, da se moraš boriti za končno izboljšanje človeške družbe — če ga učkaš sam, dobro, če ga ne učkaš, pa delaj naprej za naše potomce.

Vsi so poklicani k temu delu. Nekateri sodrug pravijo, da nas bo ta Bernot vse speljal, ker je profesor in filozof. Takim sodrugom odgovarjam, da je za filozofa lahko vsak delavec ker vsakemu je prosto dano, da svoje možgane osveži in odpre. Če znaš čitati, čitaj in spoznavaj zakone, ki so bili

za usmeritev gibanja sprejeti, boš poznal te zakone, te ne more nihče ogoljufati, pa je lahko desetkrat profesor in filozof. Če boš sam za bistrost svojega duha skrbel, boš pa tudi lahko natančno uveljavil svoje mnenje proti vsakemu profesorju in filozofu. Jaz se n. pr. s tem ne strinjam, da Bernot osebno piše proti vsem voditeljem, ki so bili prej na krmalu. To ni pravilno. Lahko bi on vse to skupaj imenoval »stara taktika« ne pa da vsakega posameznega napada, tako da nastaja osebno sovraštvo in zaradi tega sovraštva mora socializem trpeti in zaostajati za deset do dvajset let. Bernotova taktika bo tedaj pravilna, ko bodo sami socialisti na svetu, ko se ne bo treba med seboj boriti, temveč samo izboljšati, kar je sedaj nepopolno. To sem že lansko leto Bernotu v obraz povedal, ko sva se nekega večera sprehajala in taktiko prerošetavala.

Nekateri spet pravijo, kaj potrebujemo doktorjev v naših vrstah. To zopet ni prav. Kaj so bili Marks, Lassalle, Bebel, Adler itd.? Doktorji in filozofi, Mi jih potrebujemo, če ne, bomo korakali naprej. Nihče nam pa ne bo mogel škodovati, dokler bo tudi vse članstvo sklepalo pravilnike. Sodrug, če bi vsak znal ceniti socializem, ki je samo eden, ter če bi ga vsak izvrševal, tedaj bi sploh ne potrebovali nobenega pravilnika. Ker smo pa videli, kako so nas prejšnji lumpi na cedilu pustili in nas ogoljufali, zato nam je treba pravilnika, po katerem se morejo vsi ravnati in ki je naperjen proti izdajalcem.

Da se zopet povrnem na prejšnje: pravilno ni, da Bernot posameznike napada, kateri niso socializmu škodovali, temveč sama njemu osebno, ker so mu dali žgancev jesti namesto piščanca. To skoraj ne spada sem, pa moram povedati, ker se dogaja tak egoizem med Koremom in Bernotom. Bernotovi očitki Korenu niso pravilni, ker se Koren še ni pregrešil proti socializmu. On je socializem vedno učil. Pač pa se je Koren pregrešil proti pravilniku, za katerega je sam glasoval. V tem je bilo njegova nepravilnost, da ni vstopil v opozicijo, ter dalje učil o tem, kar je mislil, da je prav. Če bi bil tako naredil, pa bi celjska trdnjava ni bila tako razrušena, kakor je sedaj, in bo treba mnogo dela da se vse uredi, kakor je bilo. Upam pa, da bo Celje zopet trdnjava socializma.

Sodrug, toliko sem hotel danes povedati. Mi boste že oprostili da tako skačem sem in tja s stavki, pa upam, da me boste razumeli, kaj hočem. Na delo za pravico, ker imamo toliko roparjev, ki nam jo hočejo oropati! Fr. Oset, Dunaj.

O. ur. S. Oset se zelo moti, če misli, da je osebnega prepira že dovolj. Ko bo socializem že zmagal, bo treba še vedno kaj popravljati. Nikdar ne bodo ljudje enaki in popolni, in vse napake, ki jih bomo imeli v družbi, bodo delale osebe in popravljale jih bodo tudi osebe. »Stara taktika« je prazen pojem, ki si pod njim vsak lahko predstavlja, kar hoče. Zlasti pa novinci, mladina; dokaz za to prinaša s. Oset sam, ko piše o Korenovih žgancih, ne da bi vedel, kako je bilo. Nikakor ni šlo za osebni spor, niti za to, kaj je Koren dal Bernotu, ampak za to, kaj je kdo dal in vzel stranki. Načelo javnosti nam pa daje možnost, da se nič

UPTON SINCLAIR.

120. nadalj.

France Kremen.

(Po avtoriziranem prevodu Ivana Moleka.)

Pleče Hugona Granitcha se je zacelilo in fant je bil poslan nazaj na svoje delo na fronti. Prijateljsko se je poslovil od Franceta, rekoč, da ga veseli, da se je seznanil s socialistom, če bi on imel ideje kakršne ima France, bi imel prijetno življenje kljub njegovi sramoti. France mu je dal naslove nekaterih socialističnih knjig s priporočilom, naj jih prečita. Hugon je obljubil, da stori to. Kremen je bil seveda srečen in ponosen — in že je sanjal, kako bo mladi Granitch izročil tovarno delavcem, kadar se vrne v Ameriko. Kapitalistični sistem v Ameriki izvrši hara-kiri vsaj v eni industriji!

France je dobil pismo od prijatelja v svoji enoti na fronti, ki mu je pisal, da je enota prestavljena v drugo mesto in zaposlena v veliki delavnici. Vprašal ga je, kdaj se vrne. Ali Franceta ni nič kaj veselilo, da bi se vrnil v delavnico. Popravljati raz-

bite motocikle je slaba nagrada za človeka, ki je ustavil vso hunska armada in izvojeval bitko pri Chaty Terryju! France je dokazal, da je bojevnik in zdaj ga je obšla želja, da bi šel v resnično armado in opravljal delo moža.

Pisal je častniku, ki je bil na čelu njegove enote, razodel mu vse, kaj je doživel zadnje čase, in ga vprašal, dali bi se dalo aranžirati, da bi bil prestavljen. Prejel je odgovor, da bo častnik preiskal, kaj je resnice na Francetovem junaštvu in potem se bo že naredilo, kar je prav. Čez mesec dni, ko je France že ozdravel, je prišlo uradno obvestilo, da je za svoj hrabrostni čin imenovan saržentom motornega transporta in takoj se mora prijaviti poveljništvu v gotovem pristanišču na Angleški ožini, kjer prevzame novo službo.

Saržent France Kremen!

Naravno se je takoj prijavil in je dobil nadzorstvo nad ducatom ciklistov in popraviljačev, ki so ravno kar prišli s parnikom iz Amerike. Ciklisti in strojniki so zrlili na Kremenca kakor na veterana in junaka, in France, ki ni še nikdar v svojem ži-

vljenju užival avtoritete — razun če šteje svoje ranjke tri otroke — se je nekoliko vzravnal, toda samo malo. Ampak njega je čakalo pravo delo, zato ni bilo časa za napihovanje. Bile so razburljive govorice in ugibanja. Mala Francetova četica izbranih mož je bila namenjena za posebno ekspedicijo — nekam čez morje. Nikomur ni bilo povedano, kam pojdejo — tako se namreč ne dela v armadi; toda možje so dobili težke kožuhe, podložene z ovčjo kožo, in škornje, podšite z volno — sredi avgusta! To je bilo znamenje, da odrinejo nekam v mrzle kraje, na sever, in najbrž za dolgo časa. Ali se morda pripravlja napad v Baltiku? Ako ne tam, tedaj Arhangelsk — so pravili modri možje. France ni še nikdar slišal imena Arhangelsk in moral je vprašati, kje je. Povedali so mu, da je ta kraj daleč na severu Rusije, v katerem se nahajajo velike zaloge zavezniškega materiala; in zdaj, ko je Rusija odpadla od entente, je material v nevarnosti, da ga ugrabijo Nemci.

[Dolje prib.]

ne menimo za take nerodne očitke, ker kdor hoče očitati mora poznati zadevo, ki jo očita. Seveda če se bo pa tako naziraje ponavljalo, bomo morali zadevo še enkrat ponatisniti, čeprav neradi, kakor smo neradi priobčili članek o kajenju, o katerem s. Oset pravi, da ni bil socialističen, ker je premalo premislil. Da imamo socialistično družbo v kateri vsak član lahko pove vse, kar misli, da imamo „Naprej“ kot skupno last nas vseh, že to je lep kos socializma. In ta kos bi nam hotel vzeti, kdor bi zah'eval, da takih člankov in odgovorov ne smemo priobčevali. Mi že smo organizirana socialistična družba, v kateri po zaslugi načela javnosti ne more nihče nikogar izkoriščati. Če bi pa „osebne napade“ in „osebno obrambo“ prepovedovali, bi morali res še 100 let čakati pa tudi takrat bi še socializma ne dočakali, ker bi cvetel vedno le v besedah, do dejanj in sadov bi pa ne prišel. Imeli bi samo socialistične govornike, ne pa socialistov življenja, dejanja, izvrševanja. Ti bi kakor Koren znali socialistično učiti, ne pa po svojem nauku živeti. Takim učiteljem je že Jezus povedal, ker jim je očital, da „vežejo težke butare in jih nalagajo drugim na pleča, sami se jih pa še s prstom ne marajo dotakniti.“

Razno.

V finančnem in zunanem ministrtvu so baje našli zapisnik novinarjev, ki so od prejšnje vlade dobivali podpore. Nova vlada bo ta zapisnik objavila.

Pašičeva vlada še ni požrla vseh milijard, ki si jih je izposodila v Imostranstvu, pa je že bila pričela ameriške finančnike pumpati za novo posojilo 3—5 milijonov dolarjev, za dovršitev splitske železnice, kakor je ona rekla. Sedaj so pogajanja menda uspešno zaključena, izgleda, da dobimo še večje posojilo, nego je bilo prvotno zaproseno. Amerika svoje dolarje rada da — ona že ve kaj si bo za to vzela.

Radičeva stranka se bo zavoljo Radičevega pristopa k seljaški internacionali baje razcepila in sicer se bo ločil od nje dr. Hrvat s 25 poslanci.

Na bolgarski meji so se stopli, Grška vlada se je odločila, da bo bolgarske komitaše odslej preganjala tudi po grškem ozemlju.

V Pragi so včeraj otvorili mednarodni rudarski kongres. Na njem bodo francoski rudarji predlagali 24 urni generalni štrajk po vsem svetu proti vsaki novi vojni.

Na londonski konferenci je prišlo do ugodne situacije, ker je Herriot zmagal s kompromisnim predlogom glede reparacijske komisije in izpraznitve poruhrskega ozemlja. V komisijo se pritegne tudi ameriški delegat, v slučaju, da bi se kak sklep ne sprejel soglasno, bo končno veljavno odločal na posebno zahtevo poseben odbor iz treh nepristranskih mož iz nevtralnih držav. Temu razsodišču bo predsedoval Američan. Poruhrsko ozemlje se izprazni postopoma v isti meri, kakor bodo prodane železniške in industrijske obligacije v posesti francoskih in belgijskih državljanov Nemčiji. Tudi če bi se vse obligacije ne prodale, se bo ozemlje izpraznilo in sicer najkasneje do avgusta 1. 1924., toda le pod pogojem, da bo Nemčija izpolnjevala še druge obveznosti Dawesovega načrta.

Predlog zg. prenos Jaurés-jevega trupla v pariški Panteon sta sprejela francoski parlament in senat.

Kupujte čevlje samo z znamko „Peko“.

I. SKLEP IV. MEDNARODNEGA PROTITOBACNEGA KONGRESA V GRADCU DNE 21. JULIJA 1924.

Na temelju soglasno sprejetega sklepa z dne 20. julija 1924, [predlog Hartman] in na temelju nato sledečih predavanj, ki so jih imeli profesorji medicinskih fakultet: gg. dr. Hofstätter, dr. Reuter, dr. Polland, dr. Hamburger in dr. bog. Udè je sklepil IV. mednarodni protitobačni kongres v Gradcu sledeče:

„Danes smo prišli do spoznanja, da ni škodljivo samo nezmerno, ampak tudi zmerno uživanje tobaka. Radi tega se kajenje ne more zagovarjati. Pozivamo organizatorje protitobačne misli v deželah, kjer država sama vodi tobačne tovarne in prodajo tobaka, da prosijo svoje vlade in zakonodajne korporacije, da praktično slede znanstvenim rezultatom, objavljenim na kongresu! Nobena država ne sme pospeševati nezmerne uživanje narkotičnih sredstev! Kajti s tem bi postala sokriva narodnega propada, ker bi neizogibno škodovala zdravju, imetju in morali.

Zato imajo učne oblasti omenjenih dežel dolžnost, da vcepijo bodočim učiteljem misel, da je treba ukiniti monopol fabrikacije in prodaje tobaka, ker je moralno sploh zavržljiv. Ta misel naj se jasno izraža sprejme v vse od države odobrene vzgojne knjige za učiteljske, in sicer pri poglavju za vzgojo državljanov v zvezi z narodnim gospodarstvom.

Tudi v državah brez tobačnega monopola naj se v imenovanih učnih knjigah primerno ozorja na temeljno misel, da je treba pridelovanje in prodajanje tobaka zavreči. Tako naj se vzgaja mladina ne samo za breztobačno življenje, ampak tudi za za danes tako potrebno proti tobačno politično mišljenje.“

II. SKLEP IV. MEDNARODNEGA PROTITOBACNEGA KONGRESA V GRADCU 21. VII. 1924.

„Mladina, ki se privadi kajenju, se ne oškoduje samo zdravstveno in gospodarsko, ampak tudi predvsem v duševno-kulturnem oziru. Zato je najelementarnejša dolžnost in obveznost vsake šole, da vsaj sama ne zapeljuje mladine h kajenju — mladina je že brez tega temu zapeljevanju dovolj izpostavljena. Zato je elementarna dolžnost in obveznost vsake šole, da s slabim vzgledom ne pospešuje in ne stopnjuje kajenja med mladino. Zato nobena šola ne sme dovoliti in trpeti kajenja v svojem področju. Četrti mednarodni protitobačni kongres v Gradcu se obrača na učiteljstvo vseh šol, vseh dežel z najnujnejšim opominom, da naj ne čaka na prepoved kajenja s strani šolskih oblasti, ampak da naj stori to iz lastnega nagiba. Dostojnosti in časti vzgojnega poklica odgovarja, da vpliva učiteljstvo povsod in dosledno na to, da sta šola in kajenje nezdržljiva pojma. Bila bi to samo velikanska usluga in v korist naši mladini! Resnost s katero bo posamezna šola to načelo izvedla, bo merilo za resnost njene odgojevalne zavesti in odgovornosti.

Z istim opominom se obračamo na vse visoke šole in univerze, v katerih se vzgajajo bodoči voditelji naroda. Javno mnenje ima pravico zahtevati da mladi ljudje, deležni najvišje izobrazbe, ne bi bili že v naprej okuženi s tobačno strastjo. Ko nastopijo svoj poklic, radi visokega položaja s svojim slabim vzgledom najbolj zapeljujejo mlajši naraščaj. Javno novinarstvo vseh dežel, posebno politično in pedagoško, nujno prosimo, da ponatisne te sklepe ter da porabi svoj veliki vpliv za uresničenje tega od kongresa soglasno sprejetega sklepa.

Iz stranke.

Seja pokrajinskega odbora SSJ in KDZ se bo vršila v nedeljo 17. avgusta ob 8. na Zid Mostu.

DNEVNI RED:

1. Poročilo tajništva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za I. polletje 1924.
4. Proračun za bodoče gospodarstvo.
5. Strankin zbor.
6. Razno.

Prejšnji dan (16. avg.) se bo vršila seja nadzorstva v pisarni pokr. tajništva v Krškem. — Če se kak član ne bo mogel udeležiti, naj to pravočasno sporoči, da obvestimo namestnika.

Pokrajinsko tajništvo SSJ in KDZ.

Dopisi.

Celje. V članku „Delavstvo je spregovorilo“, ki je izšel v Napreju šte. 97. z dne 1. VIII. 1924. je izostal še sledeči sklep poleg resolucije: Zbrano delavstvo ugotavlja, da se gode v Celju in okolici razne protizakonitosti s stanovanjskimi najemniki s strani hišnih posestnikov, odkar je celjska stanovanjska oblast brez predsednika. Zato zahtevamo od centralne vlade skorajšnje rešitve, da se potrdi od obč. sveta izvoljen predsednik stanovanjske oblasti v Celju. Ta zahteva se je odposlala centralni vladi v Beograd, ko jo je podpisalo nad 100 delavcev in delavk. Za slučaj neugoditve se podpisani še zbirajo. — Centralno tajništvo SDU v Celju.

[Op. ur.: Najprej mora strokovna organizacija protestirati, potem se le pričinja „nepolitična“ najemniška s shodom.]

Narobe prav! Dne 1. avgusta 1924 je bila avizirana deložacija krojača Oblaka v Celju. Baje 5 mesecev ni plačal nobene najemnine, baje jo je končno vendar ponujal, a se mu ni hotela spreteti. Krojač Oblak je kroničen alkoholik. V svoji pijanosti razgraja in upije v ulici „Za kresijo“, da je groza in strah. Otroci vse ulice se zberejo in poslušajo njegovo kvantanje, gledajo pretepanje otrok in žene ter njih vpitje. Sijajen vzgled za mlado deco. — Lastnik hiše je gostilničar ter se je krojač Oblak zelo često pri njem napil. Krojač Oblak in njegova družina sta popolnoma tuberkulozna in sestradena. Vse je tako, kakor mora biti pri pijancu! — Stvar je torej čisto jasna. Ker je Oblak alkoholik, zato ni mogel plačati stanovanja, zato je razgrajal itd. Pričakovali bi pa od oblasti čisto drugih in izdatnejših ukrepov, nego je določitev deložacije. Pričakovali bi, da prepove oblast vsem gostilničarjem, da bi krojaču Oblaku še nadalje dajali alkoholnih strupov — kajti alkohol je Oblaka uničil. Namesto, da gre oblast gostilničarju in hišnemu posestniku na roko, naj rajši njegovo gostilno zapre, ker je sokriva Oblakovega propada. Oblak in njegova družina spadajo v bolnišnico, pa ne iz slabega stanovanja na dež! Pred Oblakovim stanovanjem je skoro sredi ceste svinjski hlev — pomislite, sredi mesta! — stanovanje samo pa brez solnčne luči in brez zraka. In sedaj na cesto. Mogoče, če bo sreča mila, v še slabše stanovanje. I seveda, tuberkulozo je treba prenesti še v drug okoliš! Namesto da bi vzeli človeku alkoholni strup, ki je kriv vse nesreče, ga hočejo z družino vred popolnoma iztrebiti. Takšne glave nas vladajo v „napredni“ Sloveniji!

Iz Zasipa pri Bledu. [Razpis tekme.] Slučajno sem dobil v roko 31. št. „Orjuna“ in sem se zelo začudil, ko sem zapazil, da so oni tudi za načelo

javnosti. Kljub temu jih pa mi ponižni delavci ne razumemo. Pod naslovom „Sramotni oder“ (torej v rubriki, ki diši po načelu javnosti) piše dotična „Orjuna“ n. pr. takole: Zanimivo pa je to, da so se zadnji čas pričeli pojavljati med našimi kmeti n. pr. med gospodarji zavoženih posestev ali pa med znanimi skupimi bogataši veliki nasprotniki „Orjuna“. Ti ljudje, ki so bili vedno veliki nasprotniki delavcev, kar naenkrat obdolžujejo našo organizacijo, da je ona kriva razdorov in prepirov med delavci in kmeti ter prav pridno zagovarjajo mednarodnost. — Tako „Orjuna“. Prosim cenjene čitatelje, naj se potrudijo, rešiti vprašanje, kdo bi bili tisti „veliki nasprotniki Orjuna, ki so se naenkrat pojavili“. Kdor bo v čim večjem obsegu rešil to vprašanje, dobi največjo pohvalo od delavstva. Po mojem mnenju so to gotovo trboveljski trgovci, ki jim že moka smrdi, ker delavci pri njih več ne kupujejo. Saj tudi niso neumni ti delavci, da bi za težke odstotke dobička, ki jih plačujejo tem trgovcem, še letali pred njihovimi revolverji! — Zaradi popolnosti vam sporočam tudi, kaj govori človek, ki se šteje med najboljše govornike SKS, to je g. Azman iz Smokuča. Ta je med drugim poudarjal, da delavec in kmet sploh ne spadata skupaj in je mislil, da bo najbolje uspel s takšno agitacijo pri obč. volitvah v Gorjah. Ko sem mu pa jaz dokazal, kako daleč se je spozabil, ga je bilo tako sram, da ni več ponovil takšnih besed. Sodrugi kadar pride med vas temu podobnega govornik, zavedajte se, da spadajo delavci v tovarnah in delavci na polju ravno tako skupaj kakor dež in zemlja, ki bi drug brez drugega sploh ne imela pomena! Toliko naj mu bo zadosti, če se pa pojavi med ljudmi še kak slični agent, mu bomo pa drugače navili uro. — J. Bregant, delavec.

Velenje. Gospod Franc Štefančič je zelo razburjen radi dopisa v „Napreju“ z dne 20. VII. 1924, ker se mu očita da je sestavljal svojo kandidatsko listo proti socialistični za volitve v občinski odbor, s čimer je pokazal, da je sovražnik naše organizacije. Kljub temu mu je predsednik org. sam pripomogel do potrebnih tiskovin in še zavrnilo listo, ker je bila napačno pisana, mu je nadomestil, tega pa ne, ker bi se žnjo strinjaj, temveč zato, ker g. Štefančič kot bivši član naše organizacije podpis naše liste odklonil s izgovorom: „Če bi bil na 7. ali 8. mestu, bi že podpisal, 14. pa ne podpisem.“ Rad bi prišel do tako zaželjenega stolca v občini. Zato je kot nezaveden socialist sestavil nestransko listo delavcev in kmetov. Radi gori omenjenega dopisa me je g. Štefančič domovgrede 29. VII. 1924. po mirnem pogovoru med štirimi očmi napadel, da sem jaz kriv, čeprav tistega dopisa jaz sploh nisem pisal. Ker je v dopisu omenjeno tudi njegovo delovanje v strokovni žel. organizaciji in trdi on, da je bilo takrat vse v redu, ga moram opomniti, da še imamo uslužbenca tukaj, kateri lahko pričajo, kako je on prevzel blagajno od Korena. Nadalje, če se ne spominja več na leto 1920., naj gre sam po pojasnilo h gosp. Dr. Ogrizku v Celje. (Gospodu Štefančiču se ne bomo čudili, če bo organiziral Korenovsko organizacijo, saj je v bistvu itak že Korenovec — separatist. Najlepši dokaz k temu je to, da je včlanjen pri separatistični organizaciji strojevodij, katera pospešuje „Kastengeist“ in nalaga svoje zbrane denarce v kapitalistične banke, ki izmозgavajo industrijo in obrt, posebno pa delavce in kmete. Ali se ne spodobi potem, da gre v volilni boj s kapitalisti? Ur.) Na njegovo izjavo, da bo našo organizacijo razbil in ustanovil Korenovo, mu odgovarjam, da ima dosti razbijačev, naj kar poskusi, potem bo vsaj videl, da je vsak posamezni član bolj zaveden nego on, ki se vedno trka na prsi, da je socialist. Končno opozarjam g. Štefančiča, če ima z menoj kaj govoriti, naj rajši govori vpricho drugih oseb, ker jaz se ne bojim javnosti. Če pa želi, se še tem potom lahko pogovoriva. — Napadeni.

Nahod? Glavobol? Zobobol? Trganje? Odrečejo večkrat mišice in živci? Prijetno čustvo kreposti da pravi Fellerjev Elzafluid. Najboljše hišno sredstvo. lajša bolečine. osvežuje in jači nad 25 let priljubljen kosmetikum za nego kože. las in ust! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! S pakovanjem in poštnino: 3 dvojnate ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev; 36 dvojnate ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev in 10% doplačila razpošilja: lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja. Elzatrg št. 252. Hrvatsko.

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseriratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.
Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

4. VIII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem. 1100